

FAMILIEGUDSTJENESTE MED BØNNEVANDRING OG NATTVERD

3.s. i åpenbaringstiden

Fjellhamar kirke 22. januar 2012

Lukas 2,40-52 (fortellerteksten)

PREKEN

1. BIBELTEKSTEN

Da kan Chantel komme og lese teksten. Er hun ikke her? Har du sett henne, Maria? Hun var her jo når vi øvde før gudstjenesten. Kan du løpe og se nede og på do? Jeg tror vi bare venter litt siden vi har avtalt dette og hun har øvd. Ikke sett henne? Se bak i rommene der. Ikke der heller. Så rart. Håper ikke det har skjedd noe, at du hun har dratt hjem alene. Se her fremme. Ja, men det ville være rart. Der er Chantel! Har du sittet bak her. Hva har du gjort der da? *Jeg har øvd på teksten.* Mens du hører på musikk? *Nei, der hører jeg på en skuespiller som heter Svein Tindberg som leser den samme bibelteksten. Jeg må jo øve meg godt når jeg skal lese fra bibelen!*

Chantel og Maria leser fra Lukas 2,40-52:

Og gutten vokste og ble sterk, fylt av visdom, og Guds nåde var over ham. **41** Hvert år pleide Jesu foreldre å dra til Jerusalem for å feire påske. **42** Da han var blitt tolv år, dro de som vanlig opp til høytiden. **43** Men da høytidsdagene var over og de skulle hjem, ble gutten Jesus igjen i Jerusalem uten at foreldrene visste om det. **44** De trodde han var med i reisefølget, og gikk en dagsreise før de begynte å lete etter ham blant slektninger og venner. **45** Da de ikke fant ham, vendte de tilbake til Jerusalem for å lete etter ham der. **46** Først etter tre dager fant de ham i tempelet. Der satt han blant lærerne, lyttet til dem og stilte spørsmål. **47** Alle som hørte ham, undret seg over hvor forstandig han var og hvor godt han svarte. **48** Da foreldrene så ham, ble de slått av undring, og hans mor sa: «Barnet mitt, hvorfor har du gjort dette mot oss? Din far og jeg har lett etter deg og vært så redde.» **49** Men han svarte: «Hvorfor lette dere etter meg? Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus?» **50** Men de forsto ikke hva han mente med det han sa til dem. **51** Så ble han med hjem til Nasaret og var lydlig mot dem. Men hans mor tok vare på alt dette i sitt hjerte. **52** Og Jesus gikk fram i alder og visdom. Han var til glede for Gud og mennesker.

2. JESUS SOM 12-ÅRING I TEMPLET

Takk skal dere ha! Jesus er 12 år og familien drar til hovedstaden Jerusalem for å feire påske. Det tok kanskje nesten en uke å dra dit, og det store fantastiske templet som lå der. Mange dro sammen fra alle landsbyene til Jerusalem for å feire påske. Også fra Nasaret hvor Jesus vokste opp. Så han reiste sammen med både familien sin og vennene sine. Det var sikkert kjempegøy! Når de skulle dra hjem dro alle i følge hjemover. Josef og Maria tenkte at Jesus helt sikkert var sammen med vennene et eller annet sted i gjengen som dro hjemover. Men når kvelden kommer så finner de ikke Jesus noe sted. Og ingen har sett han. Så Maria og Josef må skynde seg tilbake til svære Jerusalem for å lete etter Jesus. Først etter tre dager finner de han. Inne i templet hvor han sitter sammen med prestene og lærerne og

hører på dem og spør dem spørsmål om Gud. Jesus synes det er rart at de ikke skjønnte at han var der i templet hele tiden. For han måtte jo være i sin Fars hus.

Hvis du ikke kom hjem etter skolen en dag, tror du foreldrene ville dratt til kirken for å lete etter deg der? Kanskje du satt inne i kirken og snakket med presten om Gud? Nei, det var ikke det første stedet de ville lete. Og det er heller ikke mange 12-åringer som Jesus som glemte tida i tre dager fordi han satt i templet og snakket med prestene om Gud.

Men jeg tror Jesus allerede da som 12-åring hadde begynt å ane hva hans oppgave skulle bli på jorda. Å være tre dager i templet og snakke med prestene om Gud ble da en måte for Jesus og forberede seg og gjør seg klar. Nå skal jeg prøve å forklare hva jeg mener med det.

3. BIRKEBEINERRENNET

Jeg tror jeg skal gå Birkebeinerrennet i år. Det er et skiløp som går fra Rena til Lillehammar. Det er 54 m langt og går over flere fjell. 15 000 er påmeldt. Det er et langt og hardt skiløp. Jeg har nemlig gått det før flere ganger og vet det. Derfor sier jeg jeg tror jeg skal gå. For det avhenger av at jeg får trent nok og tror jeg kan greie det. Det blir som å løpe en maraton. Skal det gå bra er det lurt å være forberedt. Ha trent på det. At kroppen har øvd seg til det den skal gjøre. Hvert år i Birken er det en del som blir med en vennegjeng eller noen på jobben og går løpet for første gang. Som ikke er vant til å trene og som tenker at å gå en litt lang skitur, det greier man. Og så går de Birken uten nesten noe skitrening og uten å tenke så nøye på hva de har på seg. Hvert år må flere av disse, ofte menn i 40-åra, kjøres tilbake med snøscoter fordi er helt utslitte, kalde fordi de ikke er riktig kledd, og med gnagsår og kramper overalt.

I Birken må alle gå med sekk. Og det er noen krav til hva du skal ha i sekken. Du skal ha med mat, f.eks banan, drikke, ekstra tøy som er vindtett. For plutselig kan det været bli helt annerledes oppe i fjellet. Og gjerne litt skismøring. Grunnen er jo at for et så langt og hardt skiløp er det lurt og trygt å være riktig forberedt så man kan greie å komme helt fram på en best mulig måte.

Jeg tenker at de dagene Jesus ble værende i templet var en del av hans forberedelser til de tre årene han gikk omkring og fortalte om Gud, helbredet mennesker og til slutt, i Jerusalem, ble torturert, drept på korset og sto opp igjen. Det var tre tøffe år for Jesus som han måtte forberede seg på. Da var det viktig å bli godt kjent med Gud, lære om hva Gud har sagt i bibelen, og være stille og lytte til Gud og be til han. Og det kunne de gamle prestene som hadde levde lenge sammen med Gud lære han noe om.

4. LIVET SOM ET LANGT SKILØP

Livet kan på mange måter sammenlignes med et langt skiløp. Et veldig langt skiløp. Og det løpet har ingen av oss gått før. Livet kan ofte være som i dag. Kjempefint med sol og god gli. Men for de aller fleste av oss som kommer det noen veldig harde motbakker. De kan komme når som helst egentlig. Som barn hvis man ikke har det bra hjemme, blir mobba på skolen. Eller som ungdom eller voksen av mange forskjellige grunner. Noen bakker kan være så tøffe at man nesten ikke greier å gå videre og det tar i så fall veldig lang tid. Ikke minst hvis noen dør som vi er glad i. Mange av oss husker lille Håkon på 4-år som druknet i Langvannet. Da kan lure på vitsen med hele livet, og nesten ikke orke å leve videre selv.

Vi må forberede oss på livet mens vi lever. Og vi gjør mange ting. Vi går på skole og lærer ting så vi kan få oss jobb og tjene penger. Vi trener oss på å oppføre oss ordentlig og vaske oss og gre håret så vi kan få oss en kjæreste og gifte oss.

Men vi trenger også å forberede hjertet vårt og troen på Gud og stelle godt med det. Vi må ta mat- og drikkepause og kle oss riktig, kle hjertet vårt og tankene våre med varme og vindtette plagg så det kan

tåle en storm og dårlig vær. Og ikke minst så vi er forberedt på det livet alltid slutter med for oss alle, døden.

5. MAT TIL TRO OG HJERTE

I sekken min har jeg også med mat og klær som jeg trenger for å ta vare på troen min gjennom et langt liv med både nedoverbakker og oppoverbakker.

Bibelen – Guds ord. Her kan jeg lese om at Gud elsker meg og vil være min venn. Det er det beste vi kan fylle hjertet med, og kle hjerte og tankene med. At vi er dyrebare og elsket av Gud. Når vi føler oss alene og lei oss så er Gud hos oss og er glad i oss. Alltid og uansett. I bibelen kan vi bli kjent med hva som er Guds gode vilje med livet. Hva som er rett og galt, hvordan vi skal leve sammen med Gud og hverandre, og hva som er lurt å gjøre for å få et godt liv. I bibelen kan vi lære om livet, tro, håp og kjærlighet. Og vi kan lære om Jesus. Han som døde for oss, så vi skulle få tilgivelse for syndene. For vi gjør jo stadig feil valg i livet. Men da forteller bibelen oss at om vi bekjenner syndene så blir vi tilgitt. Å ha gjort noe galt mot Gud og andre kan være en av de hardeste bakkene vi kan møte i livet. Å bli tilgitt, av Gud og mennesker er da den beste hjelpen vi kan få til å komme videre.

Et lys for det å være stille og be til Gud. Å bli stille og be til Gud, si hva vi tenker til Gud og prøve å lytte til hva han vil si oss, kan hjelpe oss i vanskelig veivalg, når vi er slitne og har lyst til å gi opp. Det er godt for oss å bli stille. Inni oss og rundt oss. Og å be til Gud. Det kan gi nye krefter.

Et program for Fjellhamar menighet. Å være sammen med andre som tror på Jesus, er en annen viktig matstasjon på veien. Skal jeg greie å holde fast på troen gjennom et langt liv så trenger jeg hjelp fra andre som tror. Som kan oppmuntre meg, hjelpe meg å forstå ting jeg synes er vanskelig, som kan be for meg og bry seg om meg. Det er godt for oss i det lange løp å komme til kirka på søndagen, for å møte Gud og mennesker som tror. Og gjerne også være med i en smågruppe sammen med noen andre som møtes kanskje en gang i måneden. Eller være med på TES eller søndagsskolen.

Vi skal ha nattverd etterpå. Det er en matstasjon for troen vår. Der kan vi ved oblaten og vinen smake at Gud elsker oss og tilgir oss. Minnes Jesus som døde for oss. Kom gjerne dit etterpå.

Jesus trengte å forberede seg på livet og sin oppgave. Vi trenger også det. Vi trenger matpauser. Og da er det bra vi er her nå.